

het visserijblad

Vrijdag 1 augustus 1975 — Nr. 30 en 31

GEMEENTE KOKSIJDE
BIBLIOTHEEK VISSERIJMUSEUM
OOSTDUINKERKE

ABONNEMENTEN : BINNENLAND 1 JAAR 1000 FR. — 6 MAANDEN 500 FR. — 3 MAANDEN 250 FR. — BUITENLAND 1100 FR. — HOLLAND 70 GULDEN — REDAKTIE, BEHEER, PUBLICITEIT EN DRUKKERIJ : H. BAELS-KAAI 30, OOSTENDE — TEL 70.77.13/70.77.14 — P.C.R. 41.89.87 — H.R.O. 25202 — DIREKTEUR P. VANDENBERGHE

EEN ALGEMENE VERGADERING VAN DE REDERSCENTRALE - OF HOE HET SEKRETARIAAT DE LEDEN ONJUIST VOORLICHT

Door de sekretaris van de Rederscentrale werd deze week aan de reders een mededeling gezonden een algemene vergadering aankondigend voor donderdag 7 augustus te 11 u. op het Stadhuis te Oostende, waarin alleen gemeld wordt, dat er zal moeten gestemd worden over het teruggeven van het teveel betaald door de reders in 1974 aan de producentenorganisatie dus voor de opvang en waarin hij terzelfdertijd de reders de schrik op het lijf jaagt en meldt dat zo zij dit terug eisen, zij onmiddellijk daarop voor 1975 een verhoging van bijdrage zullen moeten stemmen.

Indedaad, in de laatste beheerraadzitting werd beslist van het teveel geïnd van 1974, voor te stellen aan de algemene vergadering, onmiddellijk de helft terug te storten en de andere helft in de loop van het laatste kwartaal.

De Rederscentrale van de Oostkust had zelfs hiervoor aangedrongen bij monde van zijn voorzitter Utterwulgh.

Nu maakt de sekretaris de leden iets anders wijs. En er is meer. Waarom zouden de overschotten van 1974 nu moeten dienen om zij die in 1975 en later van de opvang genieten, daarvan te laten profiteren? Als men werkelijk onverwachts in zes maanden een tekort heeft van één miljoen dan moet naar andere middelen uitgezien worden om niet de leden voor 1974 te belasten, maar wel zij die er in 1975 bij zijn en er van genieten.

Indedaad, de reders betalen al 5 fr. per ben voor de opvang. Ze betalen 5 fr. per ben voor administratiekosten van de Rederscentrale. Ze betalen daarenboven 0,40 fr. voor het scheepsjongensfonds en 0,40 fr. nogmaals voor administratiekosten van de Rederscentrale, wat neerkomt op ongeveer 11 à 12 miljoen fr. En als er in een afdeling nu al in zes maanden één miljoen tekort is dan moet de Rederscentrale haar positie herzien, daar zij faalt in haar rol van producentenorganisatie. Besparingen dienen gedaan te worden op het personeel en op om het even welk vlak.

Op de H. Baelskaai is er een gebouw van meer dan drieduizend meter oppervlakte, destijds voor een appel en een ei gekocht en dat kan verkocht worden.

't Is het geld van de reders en in dit enorm kompleks zijn er slecht's drie burelen nodig te bezetten door de administratie en een zaaltje voor de beheerraad. Daarenboven betaalde de Rederscentrale vorige jaren de beschermkledij voor de reders zelf, wat neerkwam op een slordig miljoen fr. Sedert vorig jaar moeten de reders dat ook zelf betalen.

Vorige jaren werden de overschotten steeds teruggestort. Nu verzwijgt de sekretaris de beslissingen van zijn beheerraad. Het mag niet dat tengevolge van het falen in een visserijpolitiek, de kleinen en zij die in het verleden het kapitaal vormden, betalen voor de vergissingen van dit jaar.

Een producentenorganisatie moet niet dienen om enkele onbezonnen reizen naar de Witte Zee te doen dekken met reserven van vroeger en met de gelden van de kleinen.

En dat moet men durven in de ogen kijken.

Of durft men werkelijk niet meer gezond denken en handelen?

P. Vandenberghe.

DE NIEUWE IJSLANDSE TERRITORIALE VISSERIJGRENZEN WET VAN 15 JULI 1975

In onze uitgave van 18 juli deelden we reeds de eenzijdige uitbreiding tot 200 mijl mede van de IJslandse territoriale grenzen. Deze IJslandse wet werd genomen op 15 juli 1975 maar gaat slechts in voege op 15 oktober van ditzelfde jaar. In de mededeling uitgegeven door het IJslandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, welke ons toegezonden werd, tracht dit land haar houding te rechtvaardigen door te wijzen op de wet nr 55 van 5 april 1948, met betrekking tot de Wetenschappelijke Bescherming en Instandhouding van de Continentale visserijgronden in de IJslandse Aera en de IJslandse controle hierop. Dit land wijst er verder op, dat het op voorstel was van IJsland dat de Verenigde Naties in 1949 reeds een opdracht gaven aan de Internationale Rechtskommissie om een nieuwe studie te maken over het Internationaal Zeerecht. Deze studie gaf aanleiding tot de konferenties van de Verenigde Naties van 1958 en 1960 over het Internationaal Zeerecht en verder tot de derde Internationale Zeerecht-konferentie van Caracas waarvan de onlangs gehouden konferentie te Genève een voortzetting was zonder dat ze reeds tot volledige erkende eindbesluiten gekomen is.

Wat de visserijlimieten van IJsland betreft, werden deze een eerste maal uitgebreid tot 4 mijl in 1950-52, tot 12 mijlen in 1958-61, tot 50 mijlen in 1972 en op 15 juli 1975 tot 200 mijlen, van kracht worden op 15 oktober 1975.

IJsland wijst er zelf op dat de Derde Konferentie over het Internationaal Zeerecht nog niet tot een einde gekomen is, maar dat een overweldigende meerderheid de principiële uitbreiding tot 200 mijlen reeds heeft aanvaard. In deze zone zou de oeverstaat in casu hier dus IJsland, de totale vangstkquota en deze van ieder land mogen bepalen evenals de eigen vangstkquota. Dit voorstel zou vervat zijn in de artikelen 50 en 51 van de te Genève verhandelde teksten in mei 1975.

Zich basierend op voornoemde artikelen, beweert IJsland nu dat de eigen visserij de totale aanwezige visstocks voor eigen vangstkquota nodig heeft, waardoor er dus geen kwota meer overblijft voor de buitenlandse vissersvaartuigen. Het is dus heel eenvoudig vermits men zijn eigen vangstkquantum mag vaststellen (het overige voor de buitenlanders zijnde) stelt IJsland dit kwantum vast naar grootte van de totale aanwezige visstocks. Of

dit echter korrespondeert met de Geneefse geest van de art. 50 en 51, waarin men toch een buitenlandse kwota voorziet, valt zeker te zeerste te betwijfelen.

Het is misschien daarom ook, om dit toch wel brutaal machtsmisbruik te kamoufleren en te minimaliseren, dat IJsland de deur openlaet in haar eigen mededeling voor eventuele onderhandelingen met de buitenlandse staten met de betrekking tot de toepassing van de nieuwe reglementen.

Het minste wat men van deze beslissing van IJsland kan zeggen is, dat ze de geest van de principiële beslissing van de Derde Internationale Zeerechtkonferentie eenzijdig ten hare volle profijt interpreteert en dat de mededeling, dat de uitbating van de visstocks zal gebeuren volgens een plan ter bescherming van de visstapels, slechts een dooddoentje is.

VISSERIJLIMIETEN

DE NIEUWE

(Wet van 15 jul 1975)

Ten titel van inlichting geven we hieronder de wet waarbij IJsland deze 200-meter zone vastlegt. De visserijlimieten van IJsland worden bepaald op 200 mijlen van 1852 meter volgens een basislijn getrokken tussen volgende punten:

1. Horn 66°27' 4N 22°24' 3W
2. Asbudariff 66°08' 1N 20°11' 0W
3. Siglunes 66°11' 9N 18°49' 9W
4. Flatey 66°10' 3N 17°50' 3W
5. Lagey 66°17' 8N 17°06' 8W
6. Raudinapur 66°30' 7N 16°23' 4W
7. Rifstangi 66°32' 3N 16°11' 8W
8. Hraunhafnartangi 66°32' 3N 16°01' 5W
9. Langanes 66°22' 7N 14°31' 9W
10. Glettinganes 65°30' 5N 13°36' 3W
11. Nordfjardarhorn 65°10' 0N 13°30' 8W
12. Gerpir 65°04' 7N 13°29' 6W
13. Holmur 64°58' 9N 13°30' 6W
14. Setusker 64°57' 7N 13°31' 5W
15. Pursasker 64°54' 1N 13°36' 8W
16. Ystibodi 64°35' 2N 14°01' 5W
17. Selsker 64°32' 8N 14°07' 0W
18. Hvitingar 64°23' 9N 14°28' 0W
19. Stokksnes 64°14' 1N 14°58' 4W
20. Hrolaugseyjar 64°01' 7N 15°58' 7W
21. Thvisker 63°55' 7N 16°11' 3W
22. Ingoifshofdi 63°47' 8N 16°38' 5W
23. Hvalsiki 63°44' 1N 17°33' 5W
24. Medallands-sandur I 63°32' 4N 17°55' 6W

(Zie vervolg bladzijde 2)

(Vervolg van bladzijde 1)

25. Medallands-sandur II	63 30 6N 17 59 9W
26. Myrnatangi	63 27 4N 18 11 8W
27. Kotlutangi	63 23 4N 18 42 8W
28. Lundadran-gur	63 23 5N 19 07 5W
29. Surtsey	63 17 6N 20 36 3W
30. Eldeyjardran-gur	63 43 3N 22 59 4W
31. Geirfugladran-gur	63 40 7N 23 17 1W
32. Skalasnagi	64 51 3N 24 02 5W
33. Bjargtangar	65 30 2N 24 32 1W
34. Kopanes	65 48 4N 24 06 0W
35. Bardi	66 03 7N 23 47 4W
36. Straumnnes	66 25 7N 23 08 4W
37. Kogur	66 28 3N 22 55 5W
38. Horn	66 27 9N 22 28 2W

De limieten zullen ook getrokken worden rond de volgende punten:

39. Kolbeinsey	67 08 8N
40.		
41. Grimsey	vanaf haar uiterste rotspunt.	

Waar de afstand tussen de basislijnen van de Faroës en Groenland ter ener zijde en IJsland op de andere zijde, minder is dan 400 zeemijlen, zal de visserijgrens door IJsland vastgesteld worden op een lijn die de bestaande afstand tussen betrokken landen in twee deelt. Deze regeling zal echter niet doorgetrokken worden tussen Jan Mayen en IJsland.

ART. 2 — Binnen de visserijlimieten waarvan de grenzen bepaald zijn in art. 1, is alle visserijactiviteit verboden voor buitenlandse vaartuigen die hiervoor onder toepassing vallen van de wet nr 33 van 19 juni 1922 met betrekking tot het vissen binnen de territoriale grenzen.

ART. 3 — De IJslandse vaartuigen die de bodemtrawvisserij, de middenwatertrawvisserij of de Deense seinevisserij beoefenen, wordt eveneens verbod opgelegd te vissen binnen de hieronder vastgelegde grenzen en perioden.

1) Op de Noord-Oostkust van 1 april tot 1 juni in een aera die ten Westen begrensd is door een lijn getrokken ten Noorden van

Rifstangi (basispunt 7), ten oosten door een lijn getrokken Noord-Oost van Langanes (basispunt 9) en ten Noorden door een lijn getrokken 50 mijlen vanaf de basislijnen.

2) Gans het jaar door binnen een lijn getrokken 12 zeemijlen van Kolbeimsey (67°08'8N en 18°40'6W).

Verder zijn de IJslandse vaartuigen een verbod op eender welke visserij opgelegd in de volgende aera en gedurende volgende perioden:

1) vanaf de Zuidkust in de periode van 20 maart tot 1 mei in een zone bepaald door de volgende posities:

- a) 63°32' 0N 21°25' 0W
- b) 63 00 0N 21 25 0W
- c) 63 00 0N 22 00 0W
- d) 63 32 0N 22 00 0W

2) Het is eveneens verboden, met welk vistuig ook, te vissen vanaf de West-fjords binnen een zone die bepaald wordt, ten Westen hiervan bij een lijn gaande door 340° vanaf positie 66°57'N en positie 23°26'W en Oost bij een lijn gaande door 0° vanaf positie 67°01'N en 22°24'W. In het Zuiden volgens een lijn getrokken tussen bovenvermelde punten en in het Noorden volgens een lijn getrokken 50 zeemijlen buiten de onder art. 1 opgegeven basispunten.

Het Ministerie van Visserij zal de nodige reglementen uitvaardigen ter bescherming van de visstapels binnen de nieuwe visserijlimieten. Hiervoor zal beroep gedaan worden op de studies en bevindingen van het Instituut voor Zeeonderzoek en van de Visserijvereniging van IJsland. Zo het uitgemakt wordt, dat in een betrokken zone waar de visserij toegelaten is, de vangst op kleine jonge vis onwenselijk blijkt zal het Ministerie van Visserij, na advies van het Instituut voor Zeeonderzoek, de gewenste maatregelen nemen. Het Ministerie zal dan, desgewenst het sluiten van bepaalde zones voorschrijven eventueel voor een bepaalde periode als dusdanig noodzakelijk geacht.

In ieder geval zal het advies van het Instituut voor Marine-Onderzoek altijd noodzakelijk zijn vooraleer het opgelegd visverbod kan ingetrokken worden.

Met inachtneming van bovenvermelde uitzonderingen, zal het IJslandse vissersvaartuigen die de bodem- en middenwatertrawlerij evenals de Deense seinevisserij uitoefenen, toegelaten zijn te vissen binnen de visserijlimieten van de wet nr 102 van 27 december 1973.

ART. 4 — De vissersvaartuigen zijn verplicht al hun metten behoorlijk opgeborgen te hebben aan boord, wanneer zij zich in zones bevinden waar de visserij verboden is. Dat wil zeggen dat de visplancken en dergelijke goed vastgemaakt moeten zijn evenals de netten.

ART. 5 — De visserijstatistieken zullen overgemaakt worden aan de Visserijvereniging van IJsland zoals voorgeschreven bij de wet nr 55 van 27 juni 1941.

Zo het Ministerie van Visserij een gevaar van overbevissing inziet, mag zij het aantal vissende eenheden beperken en een maximum vangstkwantum per vaartuig

opleggen.

ART. 6 — Overtredingen van deze wet zullen bestraft worden volgens de sancties voorzien bij de wet nr 102 van 27 december 1973 voor wat de Trawlers voor bodem- en middenwater betreffen en voor de IJslandse vaartuigen die de Deense seinevisserij beoefenen en volgens de wet nr 33 van 19 juni 1922 of indien deze wetten niet van toepassing zouden kunnen zijn, met boeten gaande van 10 duizend tot één miljoen IJslandse kronen.

ART. 7 — De verordeningen van deze wet zijn uitgevaardigd in overeenkomst met de wet nr 44 van 5 april 1948, met betrekking tot de Wetenschappelijke Bescherming en Instandhouding van de Kontinentale Visserij, cf. Wet nr 45 van 13 mei 1974. Wanneer de vorderingen van deze wet van kracht worden (nota: 15 okt. 1975) vervalt wet nr 189 van 14 juli 1972 aangevuld door nr 362 van 4 december 1973 met betrekking tot de visserijlimieten van IJsland.

ART. 8 — Deze wet treedt in voege op 15 oktober 1975.

LEVENDE VERSE GULLETJES OP WOENSDAGMARKT OPGEVANGEN!

Men schrijft ons:

Op de woensdagmorgenmarkt waren we in de afslag getuige van 't opvangen van levende verse gulletjes en van dito wijting. De gulletjes waren van het grootste slag van onder. Voor dergelijke «marchandise» gebeurt het niet zelden

dat men 1300 fr de ben geeft, terwijl er nu slechts één enkele koper te vinden was voor de afname van een beperkte koop. Het is werke ijk een strop voor reder Marcel Vercoutter die terecht, voor deze mooie vis, op een fatsoenlijke prijs had mogen rekenen. We spraken met enkele kopers die allen toegaven dat het zeer verse vis was, maar dat ze er geen afzet voor hadden. periode van 21 juli, klanten op reis, waardoor men tenslotte als koper zelf profiteert om het in die periode kam aan te doen. Het verschil tussen de reder en de koper is, dat als de koper het voor een paar weken kalm aan doet, hij navenant ook maar kalm kosten heeft, hetgeen niet kan gezegd worden van de reders, waar de kosten konstant hoog blijven.

Maar waar zijn de gemeenschappen, homes, enz..... langs de kust om dergelijke verse vis aan 20 fr per kg op te kopen?

Dit zou het werk moeten zijn van een goed georganiseerde Rederscentrale en propagandakommissie.

BRANDSTOFFEN DUURDER

Sedert maandag zijn de prijzen van de brandstoffen opnieuw verhoogd.

Voor de visserij is de gasoliprijs van 3,86 fr verhoogd naar 3,96 fr en in verbruik van 4,50 fr naar 4,67 fr met BTW.

Diesel is van 8,63 naar 8,73 fr overgegaan en de lichte fuel weke zaterdag 4,44 fr kwoteerde kost thans 4,54 fr, BTW inbegrepen.

